

عدم قطعیت و بی‌خبری از فردا!

میهمان همایشی بودم و مطالبی در ذهنم بابت صادرات، بهره‌مندی از مزایایی مانند منابع انرژی ارزان و هزینه نیروی کار پایین و ... تنظیم می‌کردم. در همین فکر و خیال‌ها بودم که برق رفت!! به این ترتیب سالن همایش با حضور مدیران دولتی و مجلس و کلی حضار دیگر، عاطل، باطل و مضحکه مجریان مختلف بهار و تدبیر و امید و سبز و بنفش و انواع شعارهای دیگر شد.

«عدم قطعیت» بحثی است که در کشور ما حداقل از ۱۰ سال پیش تشدید شده و حل مسائل مربوط به عدم قطعیت یکی از مهمترین مهارت‌های مدیریت کنونی است. اینکه ما نمی‌دانیم فردا صبح چه خبر است، جنگ می‌شود؟ نمی‌شود؟ قیمت دلار رو به بالاست؟ رو به پایین است؟ امروز چه آیین نامه بخشنامه یا دستورالعمل جدیدی وضع می‌شود؟ آیا زمستان برق داریم؟ گاز داریم؟ خیلی راه دوری نرفتیم! فقط تا آخر سال را داریم برای خود ترسیم می‌کنیم. در این شرایط عدم قطعیت طبیعتاً بحث صادرات آن هم در زمینه نساجی و پوشاک که غیر از بحث کالا، مواردی مانند ایده و فرهنگ را هم شامل می‌شود و ورود و حفظ بازار مولفه‌های متعددی دارد، مشکل و ناشدنی به نظر می‌رسد اما چاره چیست؟

کاهش شدید قدرت خرید مردم، افزایش بی‌رویه قیمت‌ها به جهت تورم انجام گسیخته و سوء مدیریت بانک مرکزی، رکود تورمی شدیدی را برای حوزه پوشاک و منسوجات به وجود آورده و بازار پوشاک را با بحران جدی روبرو نموده است. از سوی دیگر ظرفیت‌های بسیار خوبی در حوزه تولید منسوجات و پوشاک ایجاد شده که با ظرفیت بسیار پایین فعالیت می‌کنند. خب در این شرایط چاره چیست؟ تنها مواردی که در همین شرایط عدم قطعیت به ذهن می‌رسد، کاهش هزینه‌ها با اتصال بهتر عناصر زنجیره و ساماندهی زنجیره تامین، کاهش قیمت تمام شده و در نهایت صادرات است. البته راه دیگری هم وجود دارد و آن هم تعطیلی است!

اگر راه اول را انتخاب کنیم باید تمام منابع خود را به این سمت ببریم. برنامه‌ریزی جهت تامین مطلوب مواد اولیه هم داخلی هم خارجی، تامین مالی زنجیره‌ای و تولید با استاندارد جهانی، مهمترین فعالیتی است که با اجماع بروکرایی و بخش خصوصی باید به سوی آن پیش رفت و از سوی دیگر تسهیل در فعالیت زنجیره صادراتی اعم از تولید، حمل، گمرک، ضمانت‌ها و اصلاح قطعی قوانین مربوط به بازگشت ارز حاصل از صادرات برای صنایع پایین دستی، باید به سمت آن پیش رفت.

مسلماً با کوچک شدن بازار داخلی، توسعه صادرات بسیار اهمیت می‌یابد حتی اگر در تابستان دو روز در هفته برق قطع شود و در زمستان گاز نداشته باشیم! ماشین‌آلات مان دو سال در گمرک خاک بخورد! سفارتخانه‌های ما در سایر کشورها محل نگهداری سالمندان در آستانه بازنشستگی دولتی باشد! از فردای خود خبر نداشته باشیم! و ... با همه این عدم قطعیت‌ها، باید فعالیت خود را در جهت تولید صادراتی و توسعه صادرات پیش ببریم. راه دیگری نیست...